

Στην Κοπεγχάγη χάθηκε μια σημαντική μάχη, όχι και ο πόλεμος

1. Η Συνδιάσκεψη της Κοπεγχάγης (COP 15) με την συμμετοχή 193 κρατών, σηματοδότησε την κορύφωση μιας διαπραγματευτικής διασκακίας δύο ετών, από την Συνδιάσκεψη του Μπαλί το 2007, και μια εργώδη διαδικασία δύο εβδομάδων από 7-18 Δεκεμβρίου 2009. Τα αποτελέσματα ήταν εξαιρετικά πενιχρά και απογοητευτικά, ενώ η διαδικασία οριακά χαρακτηρίστηκε φιάσκο.
2. Στην Κοπεγχάγη έγινε η μεγαλύτερη συνάντηση αρχηγών κρατών, την παρακολούθησαν πάνω από 40.000 κόσμου, εκπροσωπώντας κυβερνήσεις, διακυβερνητικές οργανώσεις, υπηρεσίες του ΟΗΕ, Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις, ΜΜΕ, συνδικάτα εργαζομένων, οργανώσεις της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, κ.ά..
3. Μεγάλο μέρος των εκπροσώπων των μη κυβερνητικών οργανώσεων έμειναν εκτός του χώρου των διαπραγματεύσεων κατά τις τελευταίες κρίσιμες μέρες - επισήμως έγινε επίκληση λόγων ασφαλείας-, στην πραγματικότητα όμως επρόκειτο για μια απαράδεκτη κίνηση των διοργανωτών για να αποτραπεί η συμμετοχή ομάδων που θα ακούσαν πιέσεις για ένα νομικά δεσμευτικό αποτέλεσμα.

Παλιοί και νέοι παίκτες

4. Η Κοπεγχάγη ανέδειξε τους δύο νέους παίκτες στην σκακιέρα της κλιματικής αλλαγής: τις ΗΠΑ και την Κίνα. Πρόκειται για τους δύο μεγαλύτερους ρυπαντές του πλανήτη. Και οι δύο όμως είναι εκτός Πρωτοκόλλου Κυότο, χωρίς καμμία δέσμευση μέχρι σήμερα, ενώ για το μέλλον επιδιώκουν χαλαρούς στόχους χωρίς μηχανισμούς ελέγχου.
5. Η Ευρωπαϊκή Ένωση που μέχρι τώρα είχε ηγετικό ρόλο σε διεθνές επίπεδο για την προώθηση των δεσμεύσεων για την μείωση των εκπομπών των αερίων του φαινομένου του θερμοκηπίου, στην Κοπεγχάγη έχασε την δυναμική της. Πρόκειται για αρνητική εξέλιξη και θα μπορούσε ενδεχομένως να αρθεί με τις κατάλληλες πρωτοβουλίες στο επόμενο διάστημα.
6. Η διαπραγμάτευση, τον συντονισμό της οποίας είχε η Δανία, διέψευσε τις προσδοκίες με δεδομένο το περιβαλλοντικό προφίλ της Δανίας. Οι διοργανωτές

υπέκυψαν ως μη ώφειλαν σε πιέσεις από ρυπογόνες χώρες και δεν επέδειξαν την αναγκαία πυγμή στην διαπραγμάτευση.

7. Η συμφωνία της Κοπενχάγης, ένα κείμενο που δεν έγινε αποδεκτό από όλους, ήταν το προϊόν της συνεργασίας της Κίνας και των ΗΠΑ με την Βραζιλία, την Νότια Αφρική και την Ινδία. Πολλές αναπτυσσόμενες χώρες κατηγόρησαν τους διοργανωτές και τις ανεπτυγμένες χώρες για αδιαφάνεια, έλλειψη δημοκρατίας και παρασκήνιο.

Τα βασικά σημεία της συμφωνίας της Κοπενχάγης

8. Τα βασικά σημεία της συμφωνίας, η οποία ήταν πολύ κατώτερη των προσδοκιών και των περιστάσεων, συνοψίζονται στα εξής:
  - Η συμφωνία αναγνωρίζει την επιστημονική άποψη πως η αύξηση της παγκόσμιας θερμοκρασίας έως το 2050 πρέπει να είναι κάτω των 2 βαθμών Κελσίου και επίσης ότι απαιτούνται σημαντικές περικοπές στις παγκόσμιες εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου. Δεν προβλέπει όμως καμμία νέα νομική υποχρέωση για οποιαδήποτε χώρα προκειμένου να μειώσει τις εκπομπές της, ούτε περιλαμβάνει κάποιον συγκεκριμένο ποσοτικό στόχο.
  - Καλεί όλες τις χώρες να υποβάλουν έως τις 31 Ιανουαρίου 2010 τα σχέδιά τους όσον αφορά στον περιορισμό των εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα έως το 2020, χωρίς όμως να προβλέπει κυρώσεις για όσες χώρες δεν τηρήσουν αυτή την δέσμευση.
  - Δεσμεύει τις ανεπτυγμένες χώρες να συνδράμουν τις αναπτυσσόμενες και ιδίως τις πλέον ευάλωτες με 30 δισεκατομμύρια δολάρια για το διάστημα 2010-2012 με ισόρροπη κατανομή ανάμεσα στην προσαρμογή και την μείωση των εκπομπών, την διατήρηση των δασών και νέες επενδύσεις μέσω διεθνών οργανισμών.
  - Επιπλέον, οι ανεπτυγμένες χώρες θα συνδράμουν τις αναπτυσσόμενες με 100 δισ. δολάρια κατ' έτος μέχρι το 2020. Αυτά τα ποσά θα αντληθούν από τον δημόσιο και τον ιδιωτικό τομέα, διμερώς και πολυμερώς, συμπεριλαμβανομένων και εναλλακτικών πηγών χρηματοδότησης.

- Θα δημιουργηθεί το ταμείο της Κοπεγχάγης για την Κλιματική αλλαγή ως μια λειτουργική μονάδα του οικονομικού μηχανισμού της Σύμβασης για την Κλιματική αλλαγή με σκοπό την υποστήριξη σχεδίων, προγραμμάτων, πολιτικών και άλλων δραστηριοτήτων στις αναπτυσσόμενες χώρες που σχετίζονται με την μείωση των εκπομπών, την προσαρμογή, την δημιουργία ικανότητας, την ανάπτυξη της τεχνολογίας και την μεταφορά της.

Η επόμενη μέρα

9. Η ζωή δεν σταματά στην Κοπενχάγη και οι προκλήσεις βρίσκονται μπροστά μας. Οι διαπραγματεύσεις για το κλίμα πρέπει να συνεχισθούν μέσα στο 2010, καθώς τα επιστημονικά δεδομένα για την άνοδο της μέσης θερμοκρασίας της γης είναι αδιάσειστα και οι επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής αμείλικτες.
10. Η Συνομοσπονδία των Ευρωπαϊκών Συνδικάτων θα ζητήσει από την Ε.Ε. να αναλάβει πρωτοβουλία για την επανάληψη των διαπραγματεύσεων, καθώς θεωρεί ότι οι κοινωνικές επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής είναι μείζονες και η αντιμετώπισή τους έχει περιβαλλοντικό και κοινωνικό αντίκτυπο.

Για την χώρα μας

11. Για την χώρα μας, ασχέτως του αποτελέσματος της Κοπενχάγης, η δέσμευση 20-20-20, δηλαδή 20% μείωση των εκπομπών των αερίων του φαινομένου του θερμοκηπίου, 20% Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας στο ενεργειακό μίγμα, 20% εξοικονόμηση ενέργειας, όλα αυτά έως το 2020, είναι μια πραγματικότητα στην οποία πρέπει να ανταποκριθούμε. Αυτή θα έχει πολλαπλά οφέλη περιβαλλοντικά, οικονομικά και κοινωνικά. Τομείς που ενισχύονται και που ενδιαφέρουν ευθέως το συνδικαλιστικό κίνημα, τους εργαζομένους και τους ανέργους είναι η δημιουργία νέων θέσεων εργασίας και η βελτίωση της ποιότητας ζωής τους σε ένα ανθρώπινο περιβάλλον.

Η άποψη της Συνομοσπονδίας Ευρωπαϊκών Συνδικάτων¹ (ΣΕΣ) για την Συμφωνία της Κοπενχάγης

Η ΣΕΣ σε Δελτίο τύπου² που εξέδωσε θεωρεί το αποτέλεσμα της Κοπενχάγης μια αποτυχία τόσο σε περιβαλλοντικό όσο και σε κοινωνικό επίπεδο. Για την ΣΕΣ η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να ενεργήσει άμεσα ώστε να επαναληφθούν οι διαπραγματεύσεις επείγοντως.

Ενδεικτική είναι η δήλωση του Γενικού Γραμματέα της ΣΕΣ John Monks: *«Κατά την διάρκεια της οικονομικής κρίσης τεράστια ποσά διατέθηκαν στις τράπεζες για να τις σώσουν και να εγγυηθούν τα κεφάλαιά τους. Η κλιματική κρίση δεν αξιώθηκε ανάλογη μεταχείριση, κάτι που είναι άκρως θλιβερό. Είμασταν μάρτυρες διαπραγματεύσεων όπου τα μέρη διεκδικούσαν για τον εαυτό τους την μικρότερη δυνατή δέσμευση. Αυτό είναι εξαιρετικά ανησυχητικό για το μέλλον της ανθρωπότητας. Η αποτυχία αυτή αναδεικνύει επίσης την σοβαρή κρίση των θεσμών του ΟΗΕ».*

---

¹ Η ΣΕΣ (ETUC) ιδρύθηκε το 1973 και εκπροσωπεί 82 εθνικές συνδικαλιστικές οργανώσεις από 36 Ευρωπαϊκές χώρες, καθώς επίσης και 12 ομοσπονδίες από τον χώρο της βιομηχανίας.

² COPENHAGEN: AN ANTI-CLIMAX, Brussels, 21 December 2009